

3654

47
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A.

Kyrkogrim:

I Dalköpinge var en bagge kyrkogrim. Då det var kallt gick han ner och lade sig hos ringaren.

Kyrkogrim

3654

Am.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

Spökeri vid ättehögar:

En gång kom en man och en kvinga vid ättehögarna vid Vallby. Nå't kom rusande på dom, och mannen slog och slog ända ner till en annan hög. Mannen blev rasande och av med förståndet och slog sönder allt, då han kom hem. Men kvinnan vistte lite' mer än andra: hon sköt över honom med bössekrut, och så blev han liggande stilla och blev slutligen bra.

Spökeri

3654

Möta likstasa - sjuk.

Jens Mårtensson dog för många år sedan. En gång hade han varit i Näsbyholm. När han kom till Jordberga kyrka mötte han en likstasa, men den störde han, så han blev så sjuk, då han kom hem.

A: n.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

Möta likstasa:

3654

A. n.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Spökeri

Anders Hansson och Mor Anders Hans', ja fyra, fem sammanlagt på en vagn, kommo körande. Nere vid en backe kom där en massa folk omkring dem, men de kunde inte bli av med dem. Det hände ganska nyligen, och det var många som såg det. Det var vid 4 - 5-tiden på morgonen.

3654

U: g.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
5

Kraturssjukdomar:

Då smittosamma sjukdomar härjade häromkring skulle kreaturen smulas och synas på västra gatan. Ett tjärat rep drogs mellan klövarna.

/Gatan i Klagstorp var 20 alnar bred, här var den 14 alnar /de andra bara 10 alnar/ alla utfartsvägar bara sex alnar . Gatan härutanför är 8 alnar/

Kraturssjuk-
domar.

3654

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

De dödas julotta.

I Trelleborg hörde jag, att det var sn som kom för tidigt till julottan, men då var det redan ljust och fullt med folk - men alla voro redan döda, men hur det gick med honom kan jag inte erinra mig.

Skåne
Merumant
Klagstoms
1931

3654

Uppl. N. Richter
Ber. av J. O. Gustaf Vally
Född 1859

R. a.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

"Sladdertyngor" bestraffas:

Om det var en som förtalt en annan och det blev uppdagat, fick denna 'klinga' med alla man- narna och bjuda dem alla på brännevin.

Här var en kvinga, som hade gett dom öknamn. Aldermannen tutade då i hornet och så samlades byns alla mammor. De tågade alla till kvingan, och hon fick erkänna, vad hon sagt, och så fick hon bestå brän- nevin och skåla med allesamman.